

σύντα μεγέθους, ὥστε τὸν μικρότερον αὐτῶν δεῦρ' ἠδυνάοντο δύο Ἡμίονοι γὰρ τὸν σαλεύσασσι, καὶ μὲ ὅλον ὅπῃ εἰς αὐτὰ τὰ διάσημα τείχη ἦσαν καὶ μικρὰ λιθάεα, ἀλλ' ἐτίθειτο ἀναμεταξὺ τῶν μεγίστων, πρὸς σφραγίσαν καὶ ἀσάλατον σύστασιν, ἀποτέλεσμα ἐξαισίον. ἔτι οἱ Κύκλωπες ἐλέγοντο καὶ Ἐγχειρογάστορες, καὶ Χειρογάστορες, ὡσαύτ' ὅπῃ εἶχαν χεῖρα ἕκαστος αὐτῶν ἐκπεταμεία ἐκ τῆς γαστρὸς αὐτῶν. λέγουσιν, ὅτι γὰρ ἦσαν τρεῖς, ἢ κατ' ἄλλως ἑπτὰ, καὶ εἰς καθ' ἑαυτὴν ἀπὸ αὐτῆς γὰρ ἦτον εἰς ὄφθαλμὸς μόνος εἰς τὸ μέσον τῆ μετώπῃ, εἶχαν ἔτι καὶ σπῆλαια ἐν τῇ Ἀργείᾳ χώρᾳ· ἀλλὰ ταῦτα μῦθος, ἢ ἀλήθεια ἔχει ἔτι. ἔτι ἦσαν Χειροτέχναι, καὶ ἐπλήρην τὴν γαστέρα μὲ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῆς. ἢ Τίρυος πρότερον ἐκαλεῖτο Ἀλιεῖς, διὰ τὸ οἰκεῖν ἐκεῖ πολλὰς Ἀλιεῖς. ὁ δὲ Στράβων λέγει τὴν Τίρυθα γὰρ ἦτον ὀρμηθῆριον τῆ Προίτι, καὶ γὰρ τὴν ἐτείχισαν οἱ Κύκλωπες, οἱ ὅποιοι ἦσαν Τεχνῖται, ἐλθόντες καλεσμένοι ἐκ τῆς Λυκίας· Τίρυος ἐκλήθη ἀπὸ Τίρωθός τῆ παιδὸς τῆ Ἀργῆ τῆ Τίῃ τῆ Διός.

3. Ναυπλία, ἢ τις καὶ Ναύπλιον, καὶ κοινῶς Ἀνάπλι, καὶ παρὰ τῆ Ἰταλῶν Νάπολι δι' Ῥωμανία, (ἐσωηθίζον οἱ Ἰταλοὶ Ῥωμανίαν γὰρ ὀνομάζουσι, ὅχι μόνον τὴν Θράκην, ἀλλὰ πάν ὅ,τι ἐκυρίδιον οἱ Αὐτοκράτορες τῆς Κωνσταντινουπόλεως) πόλις παρθαλασσία, μὲ Λιμενία ἄρῃ χωρότατον, κληθεῖσα ἔτις ἀπὸ τῆς: Ναυσὶ προσπλεῖσθαι, Ἐπισκοπὴ πρότερον τῆ Κορίνθου, ὁμῶ μὲ τὸ Ἄργος, ἔσπερον ἔγινε Μητρόπολις. ἀπέχει τοῦ Ἄργους μίλια 7., τῆς δὲ Λακεδαιμόνος πρὸς ἀνατολὰς 50., ἢ 60. μίλια. τὸν παλαιὸν καιρὸν ἦτον Ἐπίγειον τῆς Ἀργείας. αὕτη ἢ πόλις παρεδόθη ὑπὸ τῆ Βενετικῶν εἰς τοὺς Τούρκους, ἐν ἔτει 1450. ὁμῶ καὶ ἢ Μονεμβασία. ἐλαθροῦθη πάλιν ὑπ' αὐτῆς ἐν ἔτει 1687. ἐπαύωθεν τοῦ Ναυπλίου εἶναι ὄρος Παλαμίδι κοινῶς λεγόμενον, εἰς αὐτὴν τὴν Ναυπλίαν εἶναι πηγὴν, ἢ ὁποία τὸ πάλαι Κάναθος ἐλέγετο,

το, ὅπερ κατέβαινε κατ' ἕτος ἢ Ἑρα, καὶ ῥαυτιζομένη εἰς αὐτὴν, ἀνελάμβανε τὴν παρθενίαν. καὶ τὰ λοιπὰ. ἢ περιόχη ταύτης τῆς πόλεως, καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτὴν, Ἄναβαθμὸς ἐλέγτο, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν ἀκόμη πόλεις, Ἄθων, Εὐνή, Νηεῖς, ἧτις λέγεται κοινῶς με' ὅλον ὅπερ εἶναι Ἐρείπειον, Ἡεῖ. πλησίον τῆς Νηείδος εἶναι ἢ αὐγρός ὁδός. κατ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν τίθονται κάτωθεν τοῦ Τίτυος ὄρους (τὸ ὁποῖον κοινῶς Αὐγὸ καλεῖται) οἱ Περύβειοι Ἐρμαῖ (Ἐρμαῖς ἐκάλουν οἱ Ἑλλήνες τὰς Θήκας τῶν Θεῶν, ἢτοι τὰ κοινῶς λεγόμενα Ἀρμάγια) κάτωθεν τῶν ἄρχεται ὁ Τάμος ποταμὸς, μεταξὺ τῶν Θυρεῶν, καὶ τῆς πέτρας τῆς Θησέως, ἢ ὁποία καὶ Ξίφος λέγεται, κρήνη ἔσται. ἀνάμεσα τῆς τῆς ποταμ. καὶ τῆς Τύειδος, καὶ Ναυπλίας, τίθονται τὰ Σπήλαια, καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς οἰκοδομητοὶ Λαβύρινθοι, τὰ ὁποῖα Κυκλώπεια ἐκάλουν. καὶ κατωτέρα τῶν καὶ τὸ μέρος τῆς Θαλάσσης εἶναι τὸ Πεδίον, ἢτοι ὁ κάμπος, τοῦ Διδύμου. εἰς τὸν Ἀργολικὸν Κόλπον, οὐ μακρὰν τῆς Ναυπλίας, εἶναι Νῆσος Τεῖκρανα ὀνομαζομένη, κοινῶς Καραθώνας, καὶ ἄλλη περαιτέρω Ἀπειροπία λεγομένη. ταύτης τῆς Νήσου φέρεται τὸ ὄρος, ὅπερ λέγεται Βούπορθμος, καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς Ἀπειροπίας Νήσου ἀφῆσκηκεν ἢ Ἰδρεία νῆσος. μετὰ δὲ ταύτην, Αἰγιαλὸς παρῆκει τῆς Ἑπείρου μωσειδῆς, κοινῶς λεγόμενος Δρέπων, καὶ Τράπανον. Φλιεὶς πόλις παραθαλασσία, κοινῶς λεγομένη Θερμίσι, ἀφισαμένη τῆς Ναυπλίας πρὸς ἀνατολὰς 25. μίλια. μετὰ τὸν Τάμον ποταμ. εἶναι Ἀκρωτήριον Στρατουῦτα λεγόμενον, καὶ πλησίον τῆς Νήσου Ἀεισεράς λεγομένη, καὶ μετ' αὐτὴν ἄλλη, ἢ Πιτυῦσα, καὶ μετὰ τὴν Πιτυῦσαν ἢ Ἀλόσῃ. εἰς τὴν Ἀκροθαλασσίαν οὕτως τὰ Κόλπε ἦσαν καὶ ἄλλαι πόλεις, ἢ Ἀλική, καὶ μετὰ τὴν Ἀλικὴν, ἢ Ἐρμιόνη, πόλις τὸ πάλαι κατὰ τὸν Γεωγράφον ἐκ ἄσημος, ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ὁ περὶ αὐτὴν Κόλπος Ἐρμιονικός. ἐν τῷ δὲ τῆς Ἰσθμοῦ τῆς Τροί-

τῆς Θαλάσσης εἰς τὸν Ἴθμον τῆς Τριζυλίας γῆς, Μέθαναι καλούμενον, σῶζον τὸ αὐτὸ ὄνομα μέχρι τῆς σήμερον, καίτοι σμικρὸν χωρίον. οἱ ἐντόπιοι τῶν Μεθαιῶν εἶχαν σιωπήθειαν, ὅταν ἐφύσα ἐκ τῆς Σαρωνικῆς Κόλπης, Δυβικός Ἄνεμος, ὁ ὁποῖος ἐξήραιε τὰ νέα Βλασάρα τῶν ἀμπελίων τες, ὅθεν δύο ἄνδρες φουσώντας ἐτι τῆς Ἀνέμου, ἐχιζον εἰς τὴν μέσλῳ εἷνα λόκον τελείως Ἀλεκτρυῶνα, καὶ καθ' ἑἷνας ἀπ' αὐτοῦς, φέρωντας μὲ λόγου τε τὸ ἥμισυ μέρος τῆς ἀλεκτρυῶνος, περιήρχοντο τὰ ἀμπέλια τες, καὶ πλοῦταῖον ἐπανακάμπτοντες εἰς τὸν τόπον, ὅθεν ἐκίνησαν, ἐσκαπτον τὸν τόπον, καὶ ἔθαπτον τὸν ἀλεκτρυῶνα, καὶ τὸ ἦτον εἰς αὐτὴς θαυμασία ἰατρεία ἐναντίον τῶν βλαπτικῶν Ἀνέμων. Πλησίον εἰς τὰ Μέθαναι εἶναι τὸ Σκύλλαιον Ἀκρωτήριο, ὀνομασθὲν ἀπὸ τῆς Σκύλλης, τὴν ὁποίαν ἐπνίξεν ἡ Μινώη, ὡσαύτ' ὅπως ἐπαράδωκεν εἰς αὐτὴν τὴν Νισαίαν, ἡ ὁποία Σκύλλα εἰς ἐκεῖνο τὸ ἄκρον πλοῦταῖον ἐρρίφθη, καὶ ἐτάφη· λέγεται κοινῶς πῶρα Κάβο Σκύλλι, αὐτὸ τὸ Ἀκρωτήριο χωρίζει τὸν Ἀργολικὸν Κόλπον ἀπὸ τῆς Σαρωνικῆς Κόλπης, εἴρεσκειται μεταξύ τῆς πρὸς μεσημβρίαν Μαλέα Ἄκρη, καὶ τῆς πρὸς Βορρᾶν Ἴθμῳ, ἀφισάμενον ἑκατέροθεν κατ' ὄρθειαν γραμμῶν 177. μίλια, καὶ τῆς Σεννίε Ἄκρη 50. μίλια. Κεκεφαλία, Δαμαλά κοινῶς. εἶτα Τροιζὴν δεισκομένη εἰς τὸν Σαρωνικὸν Αἰγιαλὸν, ἀντικρὺ σχεδὸν τῶν Ἀθηνῶν, ἐκλήθη ἀπὸ Τροιζήνος τῆς Γίης Πέλοπος. αὕτη ἦτον ἰσθμὸς τοῦ Ποσειδῶνος, ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ Ποσειδωνία ἐλέγετο, καὶ Ποσειδωνίας· ἐκαλεῖτο προσέτι καὶ τρισυλλάβως Τροιζυλή, καὶ Σαρωνία, καὶ Ἄνθεια, καὶ Ὑπερία ὑπὸ τῆς Πausανία, καὶ Ἀφροδισιάς ὑπὸ τῆς Σπφῶν. κοινῶς λέγεται πῶρα Φανάρι, ἢ κατ' ἄλλης Πεδιάδα, Ἐπισκοπὴ τῆς Κορίνθου, Δαμαλῶν καὶ Πεδιάδος λεγομένη. ταύτης ὁ Διμῶν λέγεται Πάγων. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀτρίχων τὸ γένειον, λέγεται παροιμιωδῶς, „Πλευσαι εἰς Τροιζήνα“. λέγει ὁ Ἀθήναιος τὸν Τροιζήτιον οἶνον

δίνον να ἀποτελῆ τὰς πίδοντας αὐτὸν ἀγόνες. εἰς αὐτὴν
 τὴν πόλιν ἔσειλαν οἱ Ἀθῆνῶνται, ὅταν ἦλθε κατ' αὐτὸν
 ὁ Ἑέρξης, τὰς γυμναϊκὰς τῶν, καὶ τὰ παιδίατων, καὶ τὰς ἐδέχ-
 θησαν μετὰ πάσης προθυμίας, καὶ φιλοτιμίας οἱ Τροιζή-
 νιοι. εἰς τὴν Τροιζῆνα ἦτον Ναὸς τῆ Θεομαεῖς Ἀπόλλω-
 νος ἀρχαιότατος, κατασκευασθεὶς ὑπὸ τῆ Πιτθαίης, καὶ τὸ
 Σταδῖον τῆ Ἰππολύτης, καὶ αὐτὴν τὸ Ἱερὸν τῆς Κατα-
 σκοπίης Ἀφροδίτης, ἐκ τῶ ὁποῖα τόπος, ἐθεώρει ἡ Φαί-
 δρα τὸν Ἰππόλυτον, τὸν Υἱὸν τῆ Θεσέως καὶ τῆς Ἰππο-
 λύτης τῆς Ἀμαζόνος, ὅταν τὸν ἠγάπα, γυμναζόμενος εἰς
 τὸ σταδῖον, τὸ ὁποῖον Ἱερὸν αὐτῆ ἡ Φαῖδρα ἰδρύσατο ἐπὶ
 τῷ Ἰππολύτου ἔρωτι· κεῖται οὐ σμακρὰ τοῦ Κανάθου
 πτότα ἀφίσταται τῆ Σκυλαίης ἀκροῦ 20. μίλια, καὶ 70.
 τῆς Κορίνθου πρὸς ἀνατολὰς, ἀπέχει τῆ Αἰγιάλης 15.
 σταδία. ἔμπροσθεν ταύτης τῆς Τροιζῆνος εἶναι νῆσος τό-
 σον πλησίον εἰς τὸν Αἰγιάλον, ὥστε εἶναι δυνατὸν να
 πηγυῆ ὁ ἀνθρώπος εἰς αὐτὴν διὰ τῶν ποδῶν, ἡ ὁποῖα
 ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον Σφαιρία, ὄνομα Σφαιρίου τοῦ ἠνιό-
 χου τῆ Πέλοπος, ὁποῖος ἐτάφη εἰς αὐτὴν, ὕστερον ἀνομά-
 θη Ἱερά· εἰς αὐτὴν ἔκαμιν ἡ Αἴθρα Ναὸν τῆς Ἀπα-
 τερίας Ἀθηνᾶς. πλησίον τῆς Τροιζῆνος λέγεται να ἦτον ἡ
 Ἰππερία πόλις, ἑτέρα τῆς Τροιζῆνος· ἐκλήθη τὸσον αὐτῆ,
 ὅσον καὶ ἡ Ἀνθεια ὄνομα τῶν βασιλευσάντων τῆ Ἰππερίας,
 καὶ τῆ Ἀνθα. πρὸς τὸ ὄρος τὸ Κανόρθου ἦτον πόλισμα Ἄρ-
 γος λεγόμενον, ἔπολυ σμακρὰ τῆ Σαρωνικῆ Αἰγιάλης.
 Μεθυσία Χερσονήσος, εἶτα ἡ Ἐπίδαυρος πλησίον τῆ
 Σπειραίης Ἀκρωτεῖς εἰς τὸν Σαρωνικὸν Κόλπον, (τὸν ὁ-
 ποῖον Κόλπον, καὶ Μόντον καλεῖσι καὶ Πόρον.) περὶ ζωσ-
 μένη με ὄρη, ἐκλήθη καὶ Μιλισία, καὶ Αἰμηρά, εἶτα ὠ-
 νομάθη Ἐπίδαυρος, καὶ Ἐπίκαρος, καὶ κοινῶς πῶρα Ἐ-
 πίδαυρα, πόλις τὸ πάλαι εὐδοξος δι' ἐπιφάνειαν τῆ Ἀσ-
 κληπιῆ, ὁ ὁποῖος ἐνομιζέτο ἐκεῖ να ἰατρούη κάθε πάθος,
 καὶ ἦτον φανερόν ἐκ τῆ Πινακίων τῆ ἐν τῆ Ἀσκληπιείῃ
 αὐτῆ.

ἀνακειμένων, ἐν οἷς αἱ θεραπεῖαι ἀναγεγράφαι, εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπίδαυρον ὁ Ἀσκληπιὸς ἀστράφη, καὶ ὄχι εἰς τὴν Μεσσηνίαν, καθὼς λέγουσι τινές, ὁ ὁποῖος, ἢ ὡσαύτως ὅπως ἰατρῶσε τὸν Ἀσέλιον, τὸν Τύραννον τῆς Ἐπιδάυρου, ἢ ὡσαύτως ὅπως δούρασε τὰς ἀνθρώπους σκέλλεσθαι, καὶ θύσκειν. Τίος ἐνομίζετο τῷ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Κορωνίδος, καὶ ἐδιδάχθη τὴν Ἰατρικὴν ὑπὸ τῷ Χείρωνος. πλησίον τῆς Ἐπιδάυρου, εἶναι τὸ Ἄντρον τῷ Πατρόκλει. καὶ μετὰ τὴν Ἐπίδαυρον εἶναι τὸ Σπείραιον Ἀκρωτήριον, κοινῶς Κάβο Σπείραι, μεταξύ τῶ Σκυλλαίῳ Ἀκρωτεῖος πρὸς νότον, καὶ τῶ Κεγχρεῶν τῶ πρὸς τὸν Ἰσθμὸν πρὸς βορρῆαν. καὶ μετὰ τὸ ἐπιτεταῖ ὁ Ἀθιναίων λιμὴν καὶ μετὰ τὸν ἄλλος λιμὴν Βακέφαλον λεγόμενος, καὶ πόλις ποτὲ σμικρὰ πλησίον τῷ Σπείραι, Μήδεια Ἀλιμεθυή, καὶ μετὰ ταύτην, οἱ Θάλαμοι τῶ Θυγατέρων τῷ Προίτῃ, εἶτα ἡ Κλεονὴ πολύχνη, καὶ πλησίον ταύτης ὁ Πίρας ποταμὸς, ὁ ὁποῖος ἐξέρχεται ἐκ τῆς Πίρας λίμνης. καὶ ἐπομοσίως εἶναι αἱ Κεγχρεαὶ, καὶ τὰ λοιπὰ, περὶ ὧν εἴρηται.

4. Εἰς τὸν τὸν Κόλπον δέξονται Νῆσοι παρά τὰς εἰρημεσίας, καὶ αὗται, Καλαυεῖα, ἡ ὁποία κοινῶς Ἰδρα καλεῖται, κειμένη ἐπὶ πολὺ σμακρὰ τῷ Σκυλλαίῳ ἄκρου, ἀπὸ τῆς Τροιζινῆς, ἢ τῶν Δαμαλῶν. εἰς αὐτὴν ἦτον τὸ ἐνδοξόν Ἄσυλον τοῦ Ποσειδῶνος, ὅπως φυγῶν τὸν διωγμὸν τῷ Ἀντιπάτρῃ ὁ διαφανέστατος Δημοθρόνης ὁ Ἀθιναῖος Ῥήτωρ, καὶ πῶν τὸ κῶνειον, ἐπελπίσσειν. εἰς αὐτὴν τὴν Νῆσον ἐσέβητο καὶ ἡ Ἄρτεμις, ἥτις διὰ τὸ ἐκλήθη Καλαυεῖα. ἐσάθη ποτὲ εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον, καὶ σωᾶξις ἑπτὰ πόλεων τῶν Ἀμφικτυόνων. αὕτη ἡ νῆσος ἐκαλεῖτο καὶ Καλαυεῖς καὶ Ποσειδωνία, γυρίζει μίλια 20., ἢ κατ' ἄλλους 30., καὶ κατοικεῖται. ἀπέχει τοῦ Πόρου τῆς νήσου μίλια 40. ἀπὸ τῆς Μεθαίων, ἢ μεταξύ τῆς Ῥηθείσης Καλαυεῖας νήσου, καὶ τῆς Ἐπιδάυρου, εἶναι Νησίδια σμικρὰ, ἢ Σκόπελοι, ἐγγυὲς ἕνα μὲν τὸ ἄλλο, εἰς τὰς ἀεὶ

θμόν, ὀνομαζόμενα τῷ Πέλοπος. μεταξύ τῆς Ἀττικῆς, καὶ τῆς Αἰγίης καὶ τὸν Αἰγιαλὸν τῆς Πελοποννήσου, εἶναι αἱ Μεθυσίδες, ἢ Μεθυριάδες νῆσοι, ἐν τῇ Μεγαρικῇ Κόλπῳ τὸν ἀριθμὸν 4. μικραὶ τῇ μεγέθει. Πόρος, νῆσος τῷ Σαρωνικῇ Κόλπῳ, κοινῶς Πῶρο, γυρίζει μίλια 15. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ὁ πλησίον αὐτῆς λιμὴν ὁ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ Πόρτο Πῶρο. περὶ δὲ τῶν λοιπῶν τῶν ἐν τῇ Σαρωνικῇ Κόλπῳ εἴρηται ἀνωτέρω ἐν τῇ περὶ Ἀττικῆς κεφαλαίῳ.

5. Πόλεις φησὶ Μεσόγειοι, τῆς Ἀργείας μετρῶνται αὗται. Κλεωναί, αἱ ὁποῖαι δέρισκοντο πλησίον τῆς ὁδοῦ τῇ ἐξ Ἀργεὺς εἰς Κορινθόν, ἑπῶν εἰς εἷα Λόφον, πανταχόθεν περιεικόμενον, καὶ καλῶς τετειχισμένον, τῷ μὲν Ἀργεὺς ξέμακρον σταδίους 120., τῆς δὲ Κορινθοῦ 80., κατὰ τὸν Στράβ. ἐκλήθη ἀπὸ Κλεῶντος Παιδὸς τῷ Πέλοπος, ἢ ἀπὸ Κλεῶντος τῆς θυγατρὸς τῷ Ἀσωπῷ. „ ἐκ „ Κλεωνῶν εἰς Ἀργεὺς ὁδοὶ δύο, ἢ μὲν ἀνδράσιν ὀζώνοις, καὶ ἔστιν ἐπίτομος, ἢ δὲ ὑπὲρ τῆς καλυμμένης Τρητῆς, σενὴ μὲν καὶ αὐτὴ περιεχόντων Ὀρών, καὶ τὰ ἕξῃς, κατὰ τὸν Πausανίαν. ὀνομάζεται κοινῶς ταννῶν, καὶ ἢτοι Κώμη Κλεωναί. τινὲς θέλουσι γὰρ εἶναι ἢ Κώμη ὅπερ καλεῖται Ἅγιος Βασίλειος. μεταξύ τῶν Κλεωνῶν, τῆς Φλοιῶντος τῆς Κορινθοῦ καὶ τῆς Ἀργεὺς ἦσαν τὰ Νέμεα, πόλις ποτὲ τῆς Ἀργείας, καὶ Τόπος, ὅπου ἐτέλεον οἱ Ἀργεῖοι, τῆς Ἀγῶνας, οἱ ὁποῖοι διετάχθησαν ὑπὸ τῶν Ἀδράστου, τῶν Ἀμφιάρεω, καὶ τῶν Ἐπεόκλου, οἱ ὁποῖοι τρεῖς ὁμοῦ ἐβασίλευσαν τῶν Ἀργεῶν, τῶν πηχναμένοι σιῶτροφοὶ μὲν τὸν Πολυορίκην, ἐναντίον τῶν Ἀδελφῶν, καὶ ὑπὸ τῶν κόπυ τῆς ὁδοποιείας, καὶ ὑπὸ τῆς δίψης κοπιάσαντες, ἐκάθισαν, ἐκάθισαν εἰς τὰ Νέμεα, τῆς ὁποίας ἰδέσθαι ἔγω διακειμένους ἢ λιμνία Ἰψιπύλη, ἔτρεξε γὰρ τῆς δείξῃ τῶν Βρύσιν, τεθεῖσαν κάτω ἐν τῇ λειμῶνι, τὸν Ὀφέλτην τὸ Παιδίον τῶν Λυκέρου, τοῦ Ἰερέως τῶν Διός, καὶ Ἀδελφῶν τοῦ Ἀδμή.

τῷ τίθεται καὶ ὁ Νεμεῖος Δρυμός. αὐτὴ ἡ Νεμέα λέξις
 φραεῖται ἀπὸ τῆς Νέμος, ἡ ὁποία, σημαίνει τόπον
 συώδιστρον, καὶ βοσκὴν ἔχοντα. Ἡ Νεμέα μοῖρα τῆς χώ-
 ρας τῆς Ἀργείων, ὀνομαδεῖσα ἀπὸ τῆς Σελιώης καὶ τοῦ
 Διός, ἢ ἀπὸ τῆς Βοῶν τῶν ὑπὲρ Ἀργε νεμομένων ἐν τῷ
 χωρίῳ, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἱεραὶ τῆς Ἥρας ἢ ἀπὸ τῆς
 Παιδῶν τοῦ Δαναῦ, οἱ ὁποῖοι μοιράσαντες τὴν χώραν,
 τὸ ἔλαβον εἰς ἀληθεῖαν. Νεμέα ἀκόμη καλεῖται καὶ ὁ
 ποταμός, ἢ τὸ ρεῦμα, ὅπερ ἐντεῦθεν ἀρχόμενος, τρέχει
 μεταξύ τῆς Κορινθίας πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τῆς Σικυώτος πρὸς
 δυσμὰς, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον. ὁ
 Νίγρος λέγει, ὅτι τὰ Νέμεα πῶρα κοινῶς καὶ ὀνομάζον-
 ται Τεῖσσα. Τῆς Ἀργείας μετρῶνται καὶ ἄλλαι πόλεις,
 καὶ χώραι. ἀπὸ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ Πρόλυμα μικρὰ
 τις χώρα, ἢ τόπος, καὶ ἄλλα ἀδραπλήσια. εἶδον καὶ τοιαύτην
 ἐπιγραφὴν ἐν τινὶ Πλακῇ εἰρηθεΐσῃ ἐν τῷ Ἰθμῷ, ἥτις
 τῆς Ἑξαμιλίου τῆς Πελοποννήσου

Θεοὶ Πατείοις, καὶ τῆ Πατείδι.

» Π. Λικίνιος πνευμ. Πρεῖσκος Ἰουερτιαγός Ἀρχιε-
 » ρός διὰ βίβλ. τὰς καταλύσεις τῆς ἀπὸ τῆς Οἰκισμένης
 » ἐπὶ τῷ Ἰθμῷ παραγεννομένοις Ἀθληταῖς κατεσκευά-
 » σεν, ὁ αὐτὸς καὶ τὸ Παλαιμόνιον τοῖς προσκοσμήμασιν
 » καὶ τὸ ἐναγιοπέριον, καὶ τὴν Ἱεραὴν εἴσοδον, καὶ τὰς τῆς
 » Πατείων Θεῶν Βωμὰς συὺ τῷ περιβόλῳ καὶ προναίῳ,
 » καὶ τὰς ἐναρηθεῖας οἴκους καὶ τὸ Ἡλίον τὸν Ναόν, καὶ τὸ
 » ἐν αὐτῷ Ἀγάλμα, καὶ τὸν Περιβόλον. τὸν δὲ Περιβο-
 » λον τῆς Ἱεραῆς Νάπης, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ Ναὺς Δῆμητρος
 » καὶ Κόρης καὶ Διοτύσε καὶ Ἀρτέμιδος συὺ τοῖς ἐν αὐτοῖς
 » Ἀγάλμασιν, καὶ Προναίοις ἐκ τῆς ἰδίας ἐποίησεν. καὶ
 » τὰς Ναὺς Εὐεπείας καὶ Κόρης, καὶ τὸ Πλατώκειον, καὶ
 » τὰς ἀναβάσεις, καὶ τὰ ἀναλήματα ὑπὸ σεισμῶν καὶ πα-
 » λαιο-

» λαιο-

ἡ λαϊότητος διαλελυμένη ἐπεσκόβασεν ὁ αὐτός, καὶ τὴν
 ἡ πρὸς τῷ σταδίῳ συὸ τοῖς κεκαμαρωμένοις Οἴκοις, καὶ
 ἡ πρὸς κοσμημασίν ὑπὲρ Ἀγορανομίας ἀνέθηκεν”.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Β'.

Πεὶ τῆς Θεσσαλίας.

1. Ἐξελθόντες ἄν τῆς Πελοποννήσου, καὶ διὰ τῆς Βοιω-
 τίας διερχόμενοι, ἐρχόμεθα ἐπὶ τὴν Θεσσαλίαν, ἣτις
 καὶ Αἰμονία λέγεται ἄπο τῷ Αἴμονος, καὶ Ἄργος Πελα-
 γικόν, καὶ Πελασγία, ἄπο Πελασγοῦ πῦ βασιλεύσαν-
 τος ἐκεῖ, ἢ ἄπο τῶν Πελασγῶν, οἱ ὅποιοι ἐσάθησαν πο-
 λυπλάνητοι, καὶ ἐκατοίκησαν εἰς διαφόρους τόπους. καὶ Δρυο-
 πῆς, ἄπο Δρύοπος τῷ Λυκαόνος, καὶ Δίας τῆς Λυκαονίας,
 ἀφ' ὧν οἱ Δρύοπες. ὁμοίως ἐλέγεται Ἑλλάς, Γραικία,
 Πυρραία, καὶ Πυρροδία ἄπο Πύρρας τῆς Γυναικὸς τῷ Δο-
 καλίωνος. καὶ τελευταῖον Θεσσαλία, ἄπο Θεσσαλῆ τῆς Υἱᾶς
 τῷ Αἴμονος, ἢ τῷ Φειδίππῳ τῷ κληθρότος μετὰ τὰ Τρωϊ-
 κά Ἡρακλείδῃ, ἢ ἄπο τῷ Αἰτίφῳ τῷ Υἱᾶ τῷ Θεσσαλῆ,
 ὁ ὅποιος μετὰ τὴν πόρθησιν τῆς Τρωάδος, ἦλθεν εἰς τὰς
 Πελασγίαι, καὶ Χώραν καταχῶν, τὴν ὠνόμασε Θεσσα-
 λίαν, καθὼς φαίνεται ἐκ τῶν.

- ἡ Πύρραν δῆποτε τὴν παλαιότεροι καλέεσκον.
- ἡ Πύρρης Δοκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο.
- ἡ Αἰμονίῳ δ' ἐξ αὐθις ἀφ' Αἴμονος. ὃν ῥὰ Πελασγός.
- ἡ Γείνατο φέρτατον Υἱόν, ὁ δ' αὐτὸς τέκε Θεσσαλὸν Αἴμων.
- ἡ Τὴ δ' ἄπο Θεσσαλίῳ λαοὶ μετεφημίζαντο.

ἔχει ἄπο βορείως τὴν Μακεδονίαν, (τῆς ὁποίας ἦτον
 ποτὲ μέρος, εἴτα ἀπεσπάρθη ταύτης, καὶ πάλιν ἠνώθη)
 ἀπ' ἀνατολῶν τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, ἄπο μεσημβρείας τὴν
 Ἑλλάδα, ἄπο δυσμῶν τὴν Ἡπειρον, ἄπο τῆς ὁποίας
 χωρίζεται διὰ τῷ Πίγδα ὄρει· διαίρεται εἰς μέρη πρῶτε,

εἰς τὴν Θεσσαλιῶτιν, Φθιώτιν, Πελασγιῶτιν, Ἐσιῶτιν, καὶ Μαγνηκίῳ.

2. Ποταμοὶ ἀξιολογώτεροι τῆς Θεσσαλίας εἶναι ἔτι, ὁ Πίλαιος κοινῶς λεγόμενος Σαλαμβεία, ἔχων τὰς ἀρχὰς ἐκ τῆ Πίνδα ὄρους, καὶ δεχόμενος ἐν ἑαυτῇ ποταμούς, τὸν Ἴον, τὸν Παμισσόν, τὸν Φοῖνικα, τὸν Κεράλιον, καὶ τὸν Ἀπιδανόν, εἶτα ποτίζων τὴν Λάρισσαν, κάτωθεν αὐτῆς 30. μίλια πρὸς ἀνατολὰς, μεταξὺ τῆ Ὀλύμπου, καὶ τῆς Ὀσσαίης τῶν ὄρων, καὶ σμακραῖ τῶν Θεσσαλικῶν Τεμπῶν, εἰς τὸν Θερμαϊκὸν Κόλπον εἰσέρχεται· καὶ ὁ Σπερχεῖος, ὅς τις ἀρχεται ἐκ τῆ Πίνδα ὄρους, καὶ εἰσέρχεται μὲ πολλὴν βίαν εἰς τὸν Μαλιακὸν Κόλπον· ἔτος ἐνομαζέται ὑπὸ τῆ Στράβ. Σαλαμβεία, καὶ κοινῶς τὸ πρῶτον τῆς Ἑλλάδος.

3. Ὅρη διάστημα τῆς Θεσσαλίας εἶναι ὁ Ὀλυμπος, ἔρος ὑπερύψηλον, τὸν ὁποῖον τὴν ἀκρόρειαν οἱ Ποιηταὶ Οὐρανὸν καλεῖσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ποτὲ ἦτον Βωμὸς τῆ Διός, καὶ εἰς αὐτὸν ἐσφώνησεν σάχτιν, γράφοιτες ἐπ' αὐτῆς γράμματα, τὰ ὁποῖα ἔμενον σῶα, χωρὶς νὰ ὀξυαλεφθῆν, ἔτε ὑπὸ τῶν ἀνέμων, ἔτε ὑπὸ τῆς βροχῆς, μέχρη τῶ ἐλδσομείου ἐν αὐτῷ, καὶ ἄλλα παρόμοια λέγουσι, διὰ τῶν ὁποίων σημαίεσσι τὸ ὕψος αὐτῆ. ἐκλήθη Ὀλυμπος, ἕνεκα τῆς λάμψους, ὡσαύτ' εἰπῆς, ὄρος ὀλόλαμπον. αὐτὸ τὸ ἔρος διαιρεῖ τὴν Θεσσαλίαν τῆς Μακεδονίας, καὶ ἀπτεται τῆς Πιερίας, Ἐπαρχίας, ἢ Χώρας ἕσσης τῆς Μακεδονίας. εἰς αὐτὸ Λύκοι δὲ γενεῶνται, καὶ δάφνη γίγνεται πολλή· ἢ Ὀσσα, τὸ ὁποῖον ὄρος κοινῶς λέγεται Κίσαβος, ἀπέχει τῶν σομάτων τῆ Πίνδα 80. σταδίους· λέγουσιν, ὅτι νὰ ἦτον ποτὲ συνεχὲς μὲ τὸν Ὀλυμπον, καὶ ν' ἀπεσάθη ἀπ' αὐτῆ ὑπὸ Σεισμῶν τῆς Γῆς, εἰς τῶν ὁποίων τὸ χάσμα, τρέχει ὁ Πίλαιος, δεξιόθεν ἔχων τὴν Ὀσσαν, καὶ ἀριστερόθεν τὸν Ὀλυμπον· ὅπως εἶναι καὶ τὰ Τέμπη τὰ Θεσσαλικά καλέμενα, καὶ κοινῶς πόρα Μπαμπά, ὑπὸ τῆς Κώμης, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι τὸ Πανδοχεῖον, τὸ

ἵππος διάσημος εἰς τὰς Ξυγραφαῖς, καὶ ὠραιότατος, ἐσολισμέ-
 νος μὲ ἀειθαλῆ φυτὰ, καὶ μὲ ἄλσιν κατὰσκια, καὶ μὲ κρή-
 νας συχνὰς, τῶν ὁποίων τὰ ὕδατα εἶναι ψυχρὰ καὶ ἠδιστα,
 καὶ συμβάλλοντα εἰς τὴν ὑγείαν τῶν λεομνίων ἐν αὐτοῖς.
 ἦτον καὶ πόλις Τέμπη καλυμνίη, μὲ θρόνον Ἐπισκόπου
 ὑπὸ τὸν Θεσσαλονίκης Μητροπολίτιν, ἣτις ταυτῶν Λυκο-
 νόμιον ὀνομάζεται, καίτοι Ἐρείπειον. περὶ αὐτὰ τὰ μέρη
 εἶναι Τόπος ὃς τις λέγεται Πεδίον Λύκου, καὶ κοινῶς Λυ-
 κονόμιον, κληθεὶς ἐξ αἰτίας τοιαύτης: ὁ Πηλῆς ἄκων
 φορέει εἰς τὸ κυνήγιον Ἄκτορα τὸν Τίον πῦ Ἀκάσου.
 ὄψον πέμπει εἰς τὸν Ἄκασον, ἅποινα τὰ φόνε τὰ Παιδὸς
 Βόας, καὶ Πρόβατα, τὰ ὅποια διέφθειρε Λύκος, τὸν ὁ-
 ποῖον ἡ Θέμις μετέβαλεν εἰς λίθον, ἢ προσέτι καὶ διὰ τὸν
 φόνον τὸ Φώκε, τὸ ὁποίου ἡ Ψαμάθη Μήτηρ ἐπεμψε
 Λύκον εἰς τὰ Ποίμνια τῆς Πηλέως, τὸν ὁποῖον Λύκον
 πάλιν μετέβαλεν εἰς λίθον αὐτὴ ἡ Ψαμάθη, διὰ τὴν
 δέησιν τῆς Θέτιδος. Τὸ Πήλιον ὄρος, εἰς τὸ ὅποιον ἦτον
 τὸ Ἄστρον τῆς Χείρωνος ὄρος ὑψηλόν, Εἰροσίφυλλον, καὶ
 διάσημον μὲ τὸ Συμπόσιον τῶν γάμων τῆς Θέτιδος, καὶ
 τῆς Πηλέως. εἰς αὐτὸ ἐδίδασκεν ὁ Κούταυρος Χείρων τὰς
 Τίους τῶν Ἡρώων, καὶ ἐν αὐτοῖς τὸν Ἀχιλλεῖα, τὰς ἀρμο-
 ζέσας τέχνας καὶ ἐπιστήμας εἰς τὰς Ἡγεμόνας, τῆς εἰρήνης
 δηλαδὴ καὶ τῆς πολέμου. λέγεται κοινῶς Πέτρα, ἢ κατ' ἄλ-
 λης Σαμάτιον (α). εἰς αὐτὰ τὰ ὄρη λέγεται γὰρ ἔγινεν ὁ
 πόλεμος τῶν Γιγαόντων. καὶ ὁ Ὄρθρυς, ἀντικρὺ δεισκο-
 μιον τῆς Ὀσσης, πρὸς μεσημβρίαν ἐκτεῦον, καὶ ἐπὶ τὰς
 Θερμοπύλας λῆγον, καλεῖται κοινῶς ὑπὸ τῶν Ἐντοπίων
 Διλαχὰ (β), καὶ τὰ ἐξῆς.

4. Εἰς .

(α) Σφάλη εἰς αὐτὰ ὁ Συγγραφεὺς μας, καθὼς εἰ πολλοὶ ἄλλοι τῶν
 Εὐρωπαίων. Τὸ Πήλιον ὄρος λέγεται κοινῶς ὑπὸ τῶν ἐντοπίων Πηλι-
 σίδι, εἰ ὑπὸ τῶν σαυτῶν, Βυρὸν πρὸς Ζαγοράϊς.

(β) Λέγεται ταυτῶν: Βυρὰ τῆς Γέρας.

4. Εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἐσωέβη κατακλυσμός εἰς τὸν καιρὸν τῆ Δούκαλίωνος, ἔσωντας καὶ ὁ Πηνειὸς νὰ ἐπλημύρῃσεν. εἰς αὐτὴν ἤρξαντο παρῶτον οἱ ἵπποι νὰ δαμάζωνται καὶ νὰ γίνωνται ἐπιπύδαιοι εἰς καβάλλων· ἡ Θεσσαλασία ἄκρα τῆς Θεσσαλίας περιέχεται μεταξὺ τῆς ἐκβολῶν τῆς Πηνειᾶς ποταμ., παρὸς βορέαν, καὶ τῆς Θερμοπυλῶν παρὸς νότον. οἱ Θεσσαλοὶ ἐσάθισαν ποτὲ διάσημοι, τόσοι εἰς τὴν ἀνδρείαν, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἵππασίαν (α) ἐκατηγάρυντο ὅμως ὡς Μάγοι, καὶ Γόντες· ἀκόμη καὶ διὰ τὰ φαρμακερὰ καὶ βλαπτικὰ χόρτα, ὅπως ἡξόδρον, καὶ ἐμεταχειρίζοντο, μάλιστὰ ὀνομασαὶ ἦσαν αἱ Γωλαῖκες αὐτῶν εἰς τὰς μαγείας· (β)

5. Τῆς ἰδίως Θεσσαλίας, ἥτοι τῆς Θεσσαλιώτιδος Χαίρας, πόλεις ἦσαν τὰ Ἰπατα, ἥτις καὶ Ἰπάτη ἐλέγετο, ὑπερον δὲ ἐρρέθη Νεαὶ Πάτραι, καὶ κοινῶς Πατρατζίκι, πόλις μὲ θρόνον Μητροπολίτου, πλησίον τῆς ὑπωρείων τῆς Οἴτης κειμένη· αὕτη δὲ ἦτον ἡ Μητρόπολις τῆς ὀρεινῆς ἡμετέρας, καὶ Ἑλληνικῆς Ἐθνεῖς τῆς Ἀνειαίων, κληθεῖσα ἔτι καὶ ὑπὸ τῆς ὑπατεύειν καὶ ἀρχεῖν τῆς ἄλλων πόλεων, ἡ κατ' ἄλλας, ὅτι ὑπὸ τῆς Οἴτης τῆς ὄρει καταψικισαί. εἶναι ἐπιγραφὴ ἐν τινὶ λίθῳ „ Αὐτοκράτορα... Θεὸν Θεῶν Τίον Σεβαστὸν Εὐεργέτην καὶ τὰς Τίους Γαῖον, Οὐαρὸν, καὶ δα... Ἰέλιον Καίσαρα ἡ πόλις Ἰπατα”. καὶ ἄλλαι. Σωθονίς, πόλις ποτὲ Μεσόγειος. Ὀμιλαί, ἥτις καὶ Ὀμόλιον λέγεται, πόλις ποτὲ ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ. Ὀμώλη ὄρος ὑψηλὸν ἐσμακρὰ τῆς Ὀρθηυος ὄρει, ἡ κατοικία ποτὲ τῆς Κρηταύρων.

(α) Ἐτι δὲ ἔτι εἰς τὴν φιλοξενίαν (τὴν ὁποίαν ἔμεχε πᾶσι φυλάττωσιν), ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ξενοφ. (Ἑλλην. Ἱστορ. σ. α. 3) περὶ τῆς Θεσσαλίας Πολυδάμαντος: „ Ἦν δὲ ἔτι ἀλλως φιλόξενός τε ἔμεγαλοφρεπὴς τῶν Θεσσαλικῶν τρόπων “.

(β) Ἀριστοφ. Νισ. 747. Διογ. Λαίρτ. εἰς τὸν βίον τοῦ Ἐμπεδοκλείου. Πλάτ. εἰς Εὐθύδ. Ἡρόδοτ. β. 181. Πλάτ. Νόμ. ια'. Οἰκείτ. Εἰδ. Β. Λακίαι. Λυκίαι ἢ Ἴνοι.

ρων. τὸ τὸ ὄρος καλεῖται ὑπὸ τῶ Στεφάνῳ Ὀμόλος, καὶ παρ' ἄλλων Ὀμόλιον, μέρος εἶναι τῶ Πηλίου ὄρους, ἔσμακρὰν πολὺ τῆς Φθιωτικῶν Ὀμβῶν. Κύπαρα, Φαλαχθία, καὶ ἄλλαι.

6. Τῆς δὲ Φθιώτιδος Χώρας, ἡ ὁποία ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Φθίας ποτὲ πόλεως, εἶναι τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Θεσσαλίας, τῆς ὁποίας μητρόπολις εἶναι αἱ Θῆβαι Θεσσαλικαί, ἢ Φθιωτικαί ἐπονομαζόμεναι, πρὸς διαστολὴν τῆς Ὀμβῶν τῆς Βοιωτίας, λέγεται κοινῶς Ζητένιον, δεσκομένη μετὰ τὰς ἐκβολὰς τῶ Σπερχεῖς ποτ. κατὰ τὴν παραθαλασσίαν, ὡς περ καὶ αἱ λοιπαὶ τῶ Μαλιακῆ Κόλπου, καὶ ἀφισαμένη τῆς Λαείσσης πρὸς νότον 300. Σταδίους, κατὰ τὸν Πολύβιον, μετ' ἄλλοις Ἐπισκόπῃς ὑπὸ τὸν Λαείσσης Μητροπολίτῃ. ξέμακρὰ ταύτης 20. στάδια, ἢ τὸν ἢ Πύρασος τὸ Νεώριον ταύτης, καὶ πάλιν κληθεῖσα ἔτι, διὰ τὸ τὴν Χώραν αὐτῆς εἶναι πυροφόρον, ὄθρον καὶ Δημήτερος Τέμενος αὐτῇ ὁ Ποιητὴς ἐκάλεσεν. πλησίον ταύτης ἦτον ἢ Θρονιτιὰς Σπέρχεια, κοινῶς λεγομένη Φθελιό, δεσκομένη πρὸς τὸν Μαλιακὸν Κόλπον, ἀντικρὺ τῆς ἐκβολῶν τῶ Σπερχεῖς ποταμ. ἄλλοι θέλουσιν ὅτι αὐτὴ νῦν ὀνομάζεται κοινῶς Κομμένη, καὶ τὸ Φθελιό νῦν εἶναι ἢ πρὶν λεγομένη πάλιν Πτελεός, καὶ Πτελεόν, καὶ Πτελεάσιμον, κληθεῖσα ἔτι, μετὰ τὸ νῦν εἶχε πολλὰς Πτελέας, ἢ κατὰ τὸν Στράβ. ὑπὸ Πτελεῖ τῶ Θεσσαλικῆ, δεσκομένη εἰς τὴν παραθαλασσίαν τῆς Φθιώτιδος, ἀντικρὺ τῶ Αἰωντεῖα ἄκρῃ. ταύτῃ τὴν πόλιν τελευταῖον ἐρήμωσεν ὁ β'. Σελτανὸν Μεχμέτης. Σπλυδα, κόμη παραθαλασσία, ὀνομαστὴ μετὰ λιμένα. πρὸ τῶ Ζητανίῃ, ἢ τῆς Ὀμβῶν 18. μίλια πρὸς μεσημβρίαν, κεῖται ἐπὶ Λόφῃ πρὸς τὸν Μαλιακὸν Κόλπον, ἢ Λαείασσα ἢ ἐπονομαζομένη Κρεμαστὴ, ἀπέχουσα τῆς Δημητριάδος πρὸς τὸν Καικίαν 32. μίλια. ἀπ' αὐτῆς τῆς Λαείσσης λέγεται ὑπὸ τῶ Ὀμήρου ὁ Ἄχιλλεὺς Λαείασσιος. μεταξύ ταύτης πρὸς βορέαν, καὶ τῆς

Σπερχείας πρὸς μεσημβρίαν ἦσαν ἡ Ἐχίος πόλις, κληθεῖσα ἅπλως Ἐχίος εἰς τῶν οἰκησάντων τὴν Σπάρτην, μεθ' ὅσον ποτὲ Ἐπισκόπου ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων Μητροπολίτην. Κατὰ τὸν αὐτὸν Αἰγιαλὸν τῆ Μαλιακοῦ Κόλπου, πρὸς τὴν Ἀπιδασὸν ποτὸς ἦσαν ἡ Φθία πόλις, ἡ πατεῖς τῆ Ἀχιλλέως, τὴν ὁποίαν ὁ Ποιπῆς Ἐριβώλακα καὶ Βοτιαῖραν, καὶ Μητέρα Μήλων καλεῖ· ἐκλήθη ἅπλως Φθίας Γωαικός, ἡ ὑπὸ Φθίας τῆ Γιού τῆ Ποσειδῶνος, καὶ τῆς Λαείσσης. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη καὶ ὁ τόπος, ἡ ἢ χώρα Φθιώτις, ὡς εἴρηται. Θαυμακός, καὶ Θαυμακία, πόλις ποτὲ, (ἦτις καὶ Θαυμακοὶ ἐλέγετο) παραθαλασσία κατὰ τὸν Μαλιακὸν Κόλπον, μεθ' ὅσον Ἐπισκόπου, ὅς τις καὶ ταυῶ σῶζεται, ὑπὸ τῆ Λαείσσης Μητροπολίτην ὑποτελών. ἦσαν καὶ ἕτερα Θαυμακία πόλις ἐν τῇ Μαγνησίᾳ χώρᾳ τῆς Θεσσαλίας. Κασαναία πόλις ποτὲ, ταυῶ Κώμη, Κασαναία λεγομένη. Προσείδιον ἄκρον, μεταξύ τῆς Δημητριάδος, καὶ τῆς Κρεμασῆς Λαείσσης εἰς τὸν Παγασικὸν Κόλπον, λέγεται κοινῶς Κάβο Πασσαρὰ κατὰ τινας.

7. Μεσόγειοι πόλεις τῆς Φθιώτιδος μετρῶνται αὗται, Νερθάκιον, Κορώνεια, Μελιταία, Ἐρεταία, καὶ πολὺ σμακρὰ τῆς Ἡρακλείας ποτὲ πόλεως· αὐτὴν λέγουσι τινὲς νὰ εἶναι ὁ ταυῶ Ἀρμυρός, ἅπλως τῆς ὁποίας κωμοπόλεως καλεῖται καὶ ὁ Παγασικὸς Κόλπος, Κόλπος τῆ Ἀρμυρῆ (α) Τραχίν, ἡ ὁποία ὕστερον Ἡράκλεια ἐκλήθη, ὡσαύτ' ὅπως εἰς αὐτὴν, λέγουσι πολλοὶ τῶν Ἰσορικών, νὰ ἔκαυσεν τὸν ἑαυτὸν τὸ Ἡρακλῆς, δέσκεται ἐγγὺς τῆ Ἀσωποῦ ποταμ. ἀπὸ τῆς Τραχίνος καλεῖται, καὶ ἡ περιοχὴ αὐτῆς Τραχινία. Λαμία, τὴν ὁποίαν τινὲς λογιάζουσι νὰ εἶναι τὸ Δομοκὸν, ἀλλὰ τὸ Δομοκὸν εἶναι πολλὰ ξέμακρα τῆς θαλάσσης, ἡ δὲ Λαμία ἀπέειχε τῆς παραθαλασσίας ἄκρας ὀλί.

(α) Πλησίον τῆ Ἀρμυρῆ κεῖται ἡ κωμοπόλις Πλάτανος, καὶ πρὸς ἀνατολὰς ταύτης ἡ Σιύρπη, ἔστω τῆ ἢ Γύρα, ἢ ἡ Καρδίτσα.

ὀλίγον, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκαλεῖτο καὶ ὁ Οἰτέος Κόλπος. Δαμιακός, τὸ δὲ Δομοκὸν λέγεται Δαμοκός, καὶ Δεμοικόν, πόλις τὸ πάλαι μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Λαείσσης Μητροπολίτῳ, ὕστερον ἐτιμήθη καὶ αὕτη εἰς θρόνον Ἀρχιεπισκόπου. Φάρσαλος, κοινῶς Φέρσαλα, καὶ ὑπὸ τῶν Τηρκῶν Τζαταλτζέ, πρὸς τὸν Ἐνιπέα ποτ. βίαισιν, πρῶτον μὲ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Λαείσσης Μητροπολίτῳ, ὕστερον ἐτιμήθη εἰς Μητρόπολιν. ἀπ' αὐτῆς καλεῖται καὶ ὁ Κάμπος Φαρσαλικός, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπολέμησαν ὁ Πομπηῖος, καὶ Καῖσαρ οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ νικηθεὶς ὑπὸ τοῦ Καῖσαρος ὁ Πομπηῖος, φυγὼν ὑπῆγεν εἰς τὸ Πηλέσιον, καὶ εἰς τὸ Κάσιον ὄρος, ὅπου ἐδολοφονήθη ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Διόνυσον. παρ' αὐτῷ τρέχει καὶ ὁ Πηδαῦος ποτ., ὅστις συνῆται μὲ τὸν Ἐνιπέα, τρέχοντα ἐκ τοῦ Ὀρθρουοῦ ὄρους, καὶ εἰσερχόμενος εἰς τὸν Πηνειὸν, ὠνομάθη ἀπὸ Φαρσάλου τῶν Τίῃ τῶν Ἀκείσις, καὶ τὰ λοιπὰ.

8. Τῆς δὲ Πελασγιώτιδος Χώρας, κληθείσης ἀπὸ τῶν Πελασγιωτῶν, ἡ ὁποία κεῖται μεταξὺ τῆς Πιερίας πρὸς βορέαν, καὶ τῆς Θεσσαλιώτιδος πρὸς μεσημβρίαν, ἔχουσα τὴν Μαγνησίω πρὸς ἀνατολὰς, καὶ πρὸς δυσμὰς τὴν Ἐσσιώτιδα, καὶ μέρος τῆς Θεσσαλιώτιδος, πόλεις παραθαλάσσιαι μετρῶνται αὗται, αἱ ὁποῖαι καὶ τῆς Μαγνησίας λέγονται. Δημητείας, πόλις πλησίον τῆς Πελασγικῆς Κόλπου, καὶ τῶν Παγασῶν, κληθεῖσα ἀπὸ Δημητρίου τῆς Πολιορκητῆ, τῶν Τίῃ τῶν Ἀντιγόνου, ὁ ὁποῖος τὴν ἐκτίσεν ἐπὶ θαλάττῃ, μεταξὺ Νηλίας, καὶ Παγασῶν, συνοικήσας εἰς αὐτὴν τὰς πλησίον μικρὰς πόλεις, οἷον τὴν Νηλίαν, τὰς Παγασάς, Ὀρμεσίον, Ροιζῦντα, Σηπιάδα, Ὀλίζωνα, Βοίβλιον, Ἰωλκόν, καὶ ἄλλας. αἱ ὁποῖαι πόλεις ἐρημώθησαν, ὕστερον ἐγέναντο Κῶμαι τῆς Δημητειάδος. ἡ Δημητείας πρῶτον ἐλέγετο Σικυῶν, εἰς αὐτὴν ἐσάθη ποτὲ ὁ θρόνος τῶν βασιλέων τῆς Μακεδονίας, καὶ τὸ Νεώριον αὐτῶν ὅπου οἱ Αἰολεῖς εἶχον τὰς Συναλώσεις αὐτῶν, ἔχει

ἔχει θρόνον Ἐπισκόπου, ὑπὸ τὸν Λαρίσσης Μητροπολί-
 τῶν, (α) ἀπέχει τῆς Λαρίσσης 40. μίλια, τῆς δὲ Θεσσα-
 λονίκης 100. μίλια, καὶ ἄλλα τσαῦτα τῶν Θεβῶν τῆς Βοιω-
 τίας, καὶ 40. τῶν Θεβῶν τῆς Φθιώτιδος πρὸς τὸν Καικίαν,
 ἡ περιοχὴ αὐτῆς τῆς Δημητριάδος κοινῶς λέγεται Ζαγυ-
 ρά. Παγασαὶ πόλις ποτὲ παραθαλασσία καὶ ἀκρωτήριο,
 κληθεῖσα ἔτι, ὑπὸ τῶ Πηγαῖς περιρρέεσθαι τὸς τόπους
 ἐκεῖνας, ἢ ἀπὸ τῶ ἐκεῖ πεπηχθαι τῶ Ἀργῶ πλησίον τῶ
 Ἰωλικῶ, ἀφ' ἧς ἀπέχει κατὰ τὸν Στράβ. 20. σταδίους πρὸς
 μεσημβρίαν, τῆς δὲ Δημητριάδος ἀπέχει πρὸς δυσμὰς 9.
 μίλια. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Πελασγικὸς Κόλπος, Πα-
 γασαῖος, καὶ Παγασιτικὸς (β), ὁ ὁποῖος τανυῦ Κόλπος
 τῶ Βῶλος, καὶ Κόλπος τῶ Ἀρμυρῶ λέγεται. τινὲς θέλου-
 σιν, ὅτι αὕτη γὰρ εἶναι ὁ Ἀρμυρῶς, καὶ ἄλλοι ὁ Βῶλος,
 ὅς τις ὑπὸ τῶν Τέρκων Κόλος λέγεται μὲ λιμενῶν χωρη-
 τικόν, καὶ Φρέγιον ὄχυρόν, ἀλλὰ ψάδονται. Ὁ Κόλπος ἔ-
 τος ὅς τις καὶ Δημητριάδος λέγεται, ἀνοίγεται εἰς διάση-
 μα σταδίων 1000. κατὰ τὸν Στράβ. εἰς αὐτῶν τῶν πόλει
 ἦσαν ποτὲ τὸ Νεώριον τῶν Φεραίων, καὶ τὸ Ἱερόν τῶ Πα-
 γασαῖα Ἀπόλλωνος, ὅπερ κατεσκάδαθη ὑπὸ Ἀργολαῦς, ἄ-
 θρον καὶ Παγασαῖα ἐκλήθη. τὸν Βῶλον ἐπύραυ οἱ Βούρτοι
 ἐν ἔτει 1655. καὶ τὰ λοιπὰ. μετὰ τὰς Παγασαῖς, ἦτον ἡ
 Γλαφυρῶς, εἶτα Ἰωλικῶς, πόλις ποτὲ παραθαλασσία,
 ἣτις πρότερον Λατρεία ἐλέγετο, ἑπτὰ σταδίους ὑπερκειμέ-
 νη τῆς Δημητριάδος. τῶν δὲ Παγασῶν, ἀφίσταται 30. στα-
 δίους, καὶ 20. τῶ Ὀρμενίῳ, καὶ αὕτη εἶναι ὁ Βῶλος, ἀπ' αὐ-
 τῆς ἐκλήθη καὶ ὁ Κόλπος Ἰωλικῶς. αὐτῶν τῶν Ἰωλικῶν
 πό-

(α) Ἡ Δημητριάς μέχρι τοῦ 1757. ὑπέκειτο ὑπὸ τῶν Μητροπο-
 λιτῶν τῆς Λαρίσσης, ἀλλ' ἐπὶ τῆ πατριαρχίᾳ Καλαϊκῶν αἰ Γ'. ἐπι-
 μῆδον εἰς θρόνον Ἀρχιεπισκόπου, ἔπ' αὐτῆ πατριαρχίᾳ αἰ Γεωργίου πρὸ
 1795 ἐπιμῆδον εἰς θρόνον Μητροπολίτου, ἀρχιερατικῶς φησὶς Μη-
 τροπολίτης αὐτῆς Ἀθανάσιος ὁ Κύριος.

(β) Παρὰ Δημοθ. πρὸς Φίλιπ. Ἐπιτ. Ἡ Παγασίτις λέγεται

πόλιν ἔκτισεν ὁ Ἀδελφός τῆ Σαλμωνέως Κρηθεύς, ὁ ὅς
 ποῖος γεννᾷ μὲ τὴν Ἀνεψιά τῆ Τυρρῶ, τὴν θυγατέρα
 δηλαδὴ τῆ Σαλμωνέως (μὲ τὴν ὁποίαν εἶχε γενήσει ὁ
 Ποσειδῶν τὸν Πελίαν, καὶ τὸν Νηλέα) τὸν Αἴωνα, τὸν
 Ἀμυθάονα, καὶ τὸν Φέρητα. μετὰ τὸν Κρηθεύα βασιλεύει
 τῆς Ἰωλκῆ ὁ Πελίας, εἰς τὸν ὁποῖον εἰδόθη χρησμός, ὅ-
 τι ἔχει νὰ φονεύθῃ ὑπὸ τινος τῶν ἐξ Αἰόλων, ἐκ τῶν ὁ-
 ποίων εἰς ἦτον καὶ ὁ Ἰάσων, ὁ παῖς τῆ Αἴωνος, καὶ τῆς
 Πολυμύδης, τῆς θυγατρὸς τῆ Αὐτολύκῃ. ὅθεν ὁ Πελίας
 βιαθεὶς ἐφρόντισεν ὅλας τὰς Αἰολίδας, καὶ ἔμελλε νὰ φα-
 νείσῃ καὶ τὸν Ἰάσωνα, ἔτι βρέφος ὄντα, ὡσαύτῃ καὶ αὐ-
 τὸς Αἰολίδης ἦτον, ἀλλ' οἱ ἐδικοί τῆ διὰ νὰ τὸν φυλάξωσι
 ἐφοροποιήθησαν πῶς ἀπέθανε, καὶ τὸν εὐγαλαν μετὰ δα-
 κρύων, φέροντές τον εἰς τὸ Ἄντρον τῆ Χείρωνος, ὅπου τὸν
 παρέδωσαν ὑ ἀνατροφῇ, καὶ ἰὰ παιδεύθῃ. ὅταν δὲ ἦλθεν
 εἰς αὐξήσιν ὁ Ἰάσων, ἤροτειν περὶ τὸν Ἄναυρον ποταμὸν.
 ἀλλ' ὁ Πελίας πάλιν ἔλαβε χρησμόν, νὰ φυλάττεται ἀ-
 πὸ Μονοπεδίλων, τὸν ὁποῖον ἀκίσας ὁ Πελίας, ἐθυσία-
 σεν εἰς τὸν Ποσειδῶνα, καλέσας ὅλας τὰς ἐκεῖ εἰς τὴν
 θυσίαν. ἐκεῖ λοιπὸν ἶδε καὶ τὸν Ἰάσωνα Μονοπέδιλον, τὸν
 ὁποῖον ἠρώτησεν, ὅτι ἀνίσως καὶ εἰς αὐτὸν εἰδίδετο χρησμός,
 ὅτι ἔχει νὰ φονεύθῃς ὑπὸ τινος, τί ἔκανες; ὁ Ἰάσων τῆ
 ἀπεκείθη, μὲ τὴν βελῶν τῆς Ἥρας, τὸν ἔπεμπον νὰ φέ-
 ρῃ τὸ Χρυσόμαλον Δέρας. ὅθεν ὁ Πελίας κατὰ τὴν αὐ-
 τῆ κρίσιν, τὸν πέμπει νὰ τὸ φέρῃ ἐκ τῆς Κόλχων, τῆ ὁ-
 ποίῃ τὴν προσαγῶν πληρώσας ὁ Ἰάσων, καὶ λαβὼν ἄλλας
 ὄργανοις νέας 49., εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀργῶν, καὶ ἐπλόισεν
 εἰς τὴν Κολχίδα, καὶ τὰ λοιπὰ. ζήτει ἐν ἄλλοις. Αἰαί-
 τειον, καὶ Νηλία πόλεις ποτὲ παραθαλασσίαι, Ὀρμίνιον,
 ἧτις καὶ Ὀρμίνιος λέγεται, πόλις ποτὲ παραθαλασσία κα-
 τὰ τὸν αὐτὸν Κόλπον, ἴσως αὕτη νὰ εἶναι ὁ Ἄρμυρός.
 καὶ ἄλλαι ποτὲ ἦσαν. τελευταῖον εἶναι ἡ Σηπτιάς ἀκρὰ, ἀ-
 πέχουσα τῆ Ἰωλκῆ πρὸς ἀνατολὰς 20. μίλια, καὶ ἄλλα τε-
 σαῦτα

σαῦτα τῆς Μαγνησίας ἄκρας πρὸς μεσημβρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἄκραν ἦεν ποτὲ Πόλισμα τῆ αὐτῆ ὀνόματος. Σηπιάς ἐκλήθη, ὅτι ἡ Θέτις διωκομένη ὑπὸ τῆ Πηλέως, μετέλαττον ἑαυτὴν εἰς διαφόρας εἰδέας, ὡς ὁ Πρωτός ἐκεῖ δὲ συλλαβὼν αὐτὴν ὁ Πηλεύς, μετεβλήθη πάλιν ἐν σηπίας μορφῇ, καὶ ἐμίγη μὲ αὐτὸν. καλεῖται κοινῶς πῶρα Κάβο Μουασηεῖ· ἀπ' αὐτῆς καὶ ἡ περὶ αὐτὴν Ἀκτὴ, Σηπιάς καλεῖται, ἢ ὁποῖα εἶναι πετρώδης, καὶ εἰς τὸν μεταξὺ αὐτῆς, καὶ τῆς Κασαναίας κόμης, τῆς ὑπὸ τῆ Πηλίου ὄρει κειμένης Αἰγιαλὸν, ὁ Στόλος τῆ Ξέρξης ναυλοχῶν, ἀπὸ Ἀπυλιῶτε ἀνέμω διεσκεδάθη, καὶ τινὰ Καραβία αὐτῆ συνετρέβησαν εἰς αὐτὸν, τινὰ δὲ εἰς τὸν Ὑπεροντα, κοινῶς Ποντραχῶν, καὶ ἄλλα, ἄλλα. Ὀλίζων, πόλις ποτὲ σμικρὰ, μεταξὺ τῆς Μαγνησίας καὶ Μελισβοίας, καὶ τὰ λοιπά. (α)

9. Τῶν δὲ Μεσογείων πόλεων τῆς Πελασγιώτιδος, μητρόπολις ἦεν καὶ εἶναι ἡ Λαεία, Γενίσειε ὑπὸ τῆ Τέρκων λεγομένη, ὡσαύτ' ὅτι δὴ εἶναι εἰς τὸν αὐτὸν τόπον μὲ τὴν Παλαιὰν, τῆς ὁποίας τανυὺ ἴχνη τινὰ φαίνονται, κτίσμα ἔσα τῆ Ἀκρυσίε, καὶ κληθεῖσα ἀπὸ Λαείας τῆς θυγατρὸς τῆ Πελασγοῦ, πλησίον δεικνομένη τῆ Πηνειῶ ποταμ. ὡσαυτ' καὶ ἡ νέα. ἐφισαμμένη εἰς τὴν ἀρκεραὴν αὐτῆ ὄχθην, ἢ ὁποῖα ἀφίσταται πρὸ Θερμαϊκοῦ Κόλπου πρὸς δυσμὰς, 28. μίλια, καὶ 15. τῆ Φαρσάλων πρὸς βορρῆαν, πόλις μεγάλη, μὲ θρόνον Μητροπολίτε τιμημένη, καὶ Ἐμπόριον διάσημον (β). ἔσμακρα τῆς Λαείας.

(α) Περὶ τῆς Μαγνησίας ἰδίως ἴδε εἰς τὸ τέλος τῆ παρόντος Κεφαλαίου τὴν σημείωσιν.

(β) Πρὸς τὴν ἀνατολικὴν τῆς Λαείας κειμένη ἐξ ὠρῶν διάστημα, ἀνωθεν τῆς Τεμπῶν κείται ἡ κοινὸς Ἀμπελακία λεγομένη, εἰς ἣν εἰς ἑλληνικὸν ἔστιν ἀπεράσθη αὐτῆς κείται ἡ Ράψων. Πρὸς τὴν μεσημβρινὴν τῆς Ἀμπελακίαν ὑπὸ τὴν ὑπόμηναι τῆς Ὀσους, κείται ἡ Ἀγνὰ, ἢ Θανάσι, Δίσειη κ.τ.λ. Ἐπλησίον αὐτῆς πρὸς τὴν ἀνατολικὴν παραθαλασσίαν κείται ἡ Καρίσσα.